

ВИСНОВОК

наукового керівника щодо виконання
індивідуального плану виконання освітньо-наукової програми
підготовки доктора філософії та роботи над дисертацією
Васильківського Олександра Тимофійовича
«Механізми взаємодії органів публічного управління з громадськістю»,
яка подається на здобуття наукового ступеня доктора філософії
з галузі знань 28 – Публічне управління та адміністрування
за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування

Васильківський Олександр Тимофійович у грудні 2019 року закінчив Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України за спеціальністю «Державне управління» та отримав диплом магістра з державного управління. У 2020 році Васильківський Олександр Тимофійович вступив до аспірантури Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. Навчальна складова індивідуального плану виконання освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії Васильківський О.Т. виконав достроково та у повному обсязі.

Робота Васильківського О.Т. над темою дисертації почалась із визначенням завдання дисертаційного дослідження а саме:

- узагальнити науково-теоретичні засади взаємодії органів публічного управління з громадськістю;
- уточнити сутність, складові та зміст механізмів взаємодії органів публічного управління з громадськістю;
- виявити проблеми та суперечності взаємодії органів публічного управління з громадськістю у цифровій реальності;

- дослідити зарубіжний досвід використання механізмів взаємодії органів публічного управління з громадськістю в контексті його застосування в Україні;

- визначити тенденції змін у взаємодії органів публічного управління та громадськості, обумовлених процесами цифровізації;

- запропонувати концептуальну модель взаємодії органів публічного управління з громадськістю.

Всі визначені завдання дисертаційної роботи які ставив перед собою Васильківський О.Т. виконані та зроблені наступні висновки. В дисертації обґрунтовано науково-теоретичні підходи до розробки практичних рекомендацій щодо вдосконалення взаємодії органів публічного управління з громадськістю, що дозволило визначити його основні завдання, принципи, функції, методи і форми. Уточнено сутність, складові та зміст механізмів взаємодії органів публічного управління з громадськістю.

З'ясовано, що суб'єктами публічного управління слід вважати представників державних організацій і систему органів, які визначають їх структуру, представницькі органи влади і населення, окремі групи населення і окремих особистостей. Запропоновано додати до суб'єктів державного та місцевого рівнів інститути громадянського суспільства.

Узагальнено форми взаємодії органів публічного управління з громадськістю, такі як: контакти представників органів публічного управління з лідерами громадських об'єднань і організацій; опитування громадської думки; зустрічі з громадськістю, публічні слухання, управлінське консультування, громадська експертиза, переговори і посередництво, з'їзди громадських і суспільно-політичних об'єднань, асоціацій, професійних спілок. Форми взаємодії, які ініційовані громадськістю: громадська участь; ініціативи громадян – індивідуальні або групові; звернення громадян.

Аналіз сучасного стану взаємодії органів публічного управління з громадськістю дозволив виявити такі проблеми: впровадження цифрових ІКТ

не йде паралельно з розвитком цифрової демократії, офіційно вжиті заходи з розвитку даної демократії багато в чому носять декларативний характер і реалізуються формально; акцент в електронній державі робиться на надання державних послуг, а не на розвиток електронної демократії; відсутня системна взаємодія органів публічного управління та громадськості, дієві механізми такої взаємодії не створені, а існуючі – у багатьох випадках не ефективні.

Дослідження закордонного досвіду використання механізмів взаємодії органів публічної влади з громадськістю, дало змогу з'ясувати, виявити низку рис та позитивних тенденцій, які є актуальними для реалізації зазначених напрямів удосконалення механізмів взаємодії органів публічного управління з громадськістю в Україні, а саме підвищення інформаційної мобільності публічного управління, використання таких форм громадського контролю, як електронний громадський контроль, практику організації та проведення петиційних референдумів; інститут громадського вето; відкликання посадових осіб громадянами на референдумі; громадський контроль за діяльністю органів поліції, застосування краудсорсингу, електронних петицій та громадських консультацій з питань покращення політичного та соціально-економічного розвитку держави.

На основі отриманих в результаті аналізу даних було запропоновано напрями удосконалення інформаційно-комунікаційного механізму: Основною даного механізму є вироблення пропозицій щодо оптимізації кожного з елементів запропонованої нами моделі комунікації. Так вступаючи у взаємодію, суб'єкти мають бути інформаційно доступні один для одного; повідомлення «від влади до населення» потрібно формувати з урахуванням наявного рейтингу інформаційних переваг населення та інформаційної індукції повідомлення; включення до процесу вироблення пропозицій щодо розвитку інфраструктури комунікаційного взаємодії представників громадських рад при органах публічного.

Використовуючи системний підхід, виділено тенденції змін у взаємодії органів публічного управління та громадськості, обумовлених процесами цифровізації: подальша цифровізація всіх сторін діяльності держави, включаючи і реалізацію нею владних повноважень, що веде до формування цифрової держави; деконцентрація державної влади у зв'язку з розвитком мережевого співтовариства; самоорганізація і самоврядування в мережі «Інтернет»; різноманіття відносин влади в мережі; поширення державної влади на відносини в мережі; поява і розвиток цифрових прав як основа взаємодій держави, громадянського суспільства і громадян у віртуальній реальності, а також обмежень для неправових дій в мережі з боку державної влади; зміна методів реалізації владних повноважень державою в цифрову епоху; забезпечення безпеки в мережі як одна з функцій держави та її подальший розвиток; захист державного суверенітету в цифровій реальності; програмування і репрограмування мережі комунікацій в цифровій реальності як прояв влади в мережі.

Запропоновано концептуальну модель взаємодії органів публічного управління з громадськістю. Концептуальна модель взаємодії органів публічного управління з громадськістю включає в себе: суб'єкти та об'єкти взаємодії (залежить від ініціатора); принципи; мету, завдання, умови; форми; механізми (інформаційно-комунікативний, партисипативний, краудсорсинг та механізм громадського контролю); результати взаємодії.

При організації процесу взаємодії для прийняття управлінських рішень суб'єктами взаємодії відповідно до їх актуальних завдань можуть бути органи публічного управління або громадськість.

Працюючи над дисертацією Васильківський О.Т. проявив себе як науковець, який має достатній рівень теоретичної і методичної підготовки, цілком спроможна самостійно ставити й вирішувати наукові та практичні завдання. Слід відзначити вміння Васильківського О.Т. працювати з інформацією, систематизувати й узагальнювати теоретичні та практичні матеріали дисертаційного дослідження.

Васильківський О.Т. плідно співпрацював з науковим керівником протягом усього терміну навчання в аспірантурі. Здобувач постійно вдосконалював свою професійну майстерність, підвищував рівень виконання наукових досліджень та зарекомендував себе як наполеглива, ініціативна та працелюбний дослідник. Здобувач безпосередньо брав участь у виконанні всіх етапів проведення дослідження. Ним проаналізовано літературні джерела за темою дисертаційної роботи, здійснено постановку мети і завдань дослідження, отримано, оброблено та узагальнено результати досліджень, обґрунтовано основні положення роботи та висновки. Усі наукові та практичні результати, що наведені в дисертації, отримані особисто здобувачем.

Дисертаційна робота Васильківського О.Т. є самостійно виконаною науковою працею. Усі сформульовані в ній висновки, теоретичні положення та пропозиції ґрунтуються на особистих дослідженнях. У роботі не використовувалися ідеї співвиконавців науково-дослідної роботи. Основні положення дисертаційного дослідження висвітлено у 13 публікаціях, з них 6 – у наукових фахових виданнях у галузі науки «Державне управління». Загальний обсяг публікацій становить 3,5 авт. арк.

Вважаю, що наукова складова індивідуального плану роботи Васильківського Олександра Тимофійовича виконана повністю та на високому рівні

Науковий керівник,
доктор юридичних наук,
завідувачка кафедри права, національної
безпеки та європейської інтеграції
ННІ «Інститут державного управління»
Харківського національного університету
імені В.Н. Каразіна

Лариса ВЕЛИЧКО

ПІДПИС ЗАСВІДНУЮЧАДРІВ
Начальник відділу
кадрів

